

Draga braćo i sestre,

danas, 13. svibnja, slavimo spomen Blažene Djevice Marije Fatimske. Na ovaj dan, prije 45 godina, upravo tijekom opće audijencije ovdje na Trgu svetog Petra, sveti Ivan Pavao II. bio je žrtva atentata, koji nije bio smrtonosan zahvaljujući zaštiti Djevice, kako je on sam na mnogo načina potvrdio. Zato želim današnju katehezu, čija je tema “Djevica Marija – uzor Crkve”, posvetiti tom svom svetom Prethodniku, čije je geslo bilo: “Totus Tuus”.

Drugi vatikanski koncil želio je posljednje poglavlje dogmatske konstitucije o Crkvi posvetiti Djevici Mariji (usp. *Lumen gentium*, 52-69). Ona je “priznata kao najuzvišeniji i posve jedinstven član Crkve, Njezin lik i najizvrsniji uzor u vjeri i ljubavi” (br. 53). Te nas riječi pozivaju da shvatimo kako se u Mariji, koja je pod djelovanjem Duha Svetoga primila i rodila Sina Božjega koji je došao u tijelu, mogu prepoznati i uzor, i izvanredni član i Majka čitave crkvene zajednice.

Dajući se oblikovati djelovanju milosti koja se u Njoj ispunila te prihvaćajući dar Svevišnjega svojom vjerom i djevičanskom ljubavlju, Marija je savršen uzor onoga što je cijela Crkva pozvana biti: stvorenje Riječi Gospodnje i Majka djece Božje koja se rađaju u poslušnosti djelovanju Duha Svetoga. Budući da je, nadalje, vjernica *par excellence*, u kojoj nam je dana savršena forma bezuvjetne otvorenosti božanskom otajstvu u zajedništvu svetoga Božjeg naroda, Marija je izvanredni član crkvene zajednice. Konačno, budući da rađa djecu u Sinu, ljubljenu u Vječnom Ljubljenome koji je došao među nas, Marija je Majka cijele Crkve koja joj se može obraćati s djetinjim pouzdanjem, u sigurnosti da će biti uslišana, čuvana i ljubljena.

Cjelinu tih obilježja Djevice Marije moglo bi se izraziti govoreći o Njoj kao o ženi – ikoni otajstva. Izrazom *žena* naglašava se povijesna konkretnost te mlade kćeri Izraela kojoj je dano živjeti izvanredno iskustvo da postane Majka Mesije. Izrazom *ikona* ističe se da se u Njoj ostvaruje dvostruki pokret silaska i uzlaska: u Njoj sjaji i besplatni Božji izbor i slobodan pristanak vjere u Njega. Marija je stoga žena – ikona otajstva, odnosno Božjega nauma spasenja, nekoć skrivenog, a u punini objavljenog u Isusu Kristu.

Koncil nam je ostavio jasan nauk o jedinstvenome mjestu koje je Djevici Mariji pridržano u djelu otkupljenja (usp. *Lumen gentium*, 60-62). Podsjetio je da je jedini Posrednik spasenja Isus Krist (usp. 1 Tim 2,5-6) te da Njegova Presveta Majka “ni na koji način ne zasjenjuje niti umanjuje to jedinstveno Kristovo posredništvo, nego pokazuje njegovu snagu” (*LG*, 60). U isto vrijeme, “Blažena Djevica, od vječnosti predodređena u okviru utjelovljenja Riječi da bude Majka Božja, [...] na posve osobit način surađivala je u djelu Spasitelja, poslušnošću, vjerom, nadom i žarkom ljubavlju, da bi obnovila nadnaravni život duša. Zato je Ona postala naša Majka u redu milosti” (*isto*, 61).

U Djevici Mariji odražava se i otajstvo Crkve: u Njoj Božji narod pronalazi prikaz svoga izvora, svoj uzor i svoju domovinu. U Majci Gospodinoj Crkva promatra vlastito otajstvo, ne samo zato što u Njoj nalazi uzor djevičanske vjere, majčinske ljubavi i zaručничkog saveza na koji je pozvana, nego ponajprije zato što u Njoj prepoznaje svoj arhetip, idealni lik onoga što je pozvana biti.

Kao što se može vidjeti, razmišljanja o Djevici Majci sabrana u *Lumen gentium* uče nas ljubiti Crkvu i služiti u njoj ostvarenju Kraljevstva Božjega koje dolazi i koje će se u punini ostvariti u slavi.

Dopustimo, dakle, da nas ovaj uzvišeni uzor, Marija – Djevica i Majka, izazove te ju zamolimo da nam svojom zagovornom pomoći pomogne odgovoriti na ono što se od nas traži po Njezinu primjeru: živim li s poniznom i djelatnom vjerom svoju pripadnost Crkvi? Prepoznajem li u

Njoj zajednicu saveza koju mi je Bog darovao da uzvratim na Njegovu beskrajnu ljubav? Osjećam li se živim dijelom Crkve, u poslušnosti pastirima koje je Bog dao? Gledam li na Mariju kao na uzor, izvanrednog člana i Majku Crkve, i molim li ju da mi pomogne biti vjerni učenik Njezina Sina?

Braćo i sestre, neka nam Duh Sveti, koji je sišao na Mariju i kojega mi zazivamo s poniznošću i pouzdanjem, udijeli da u potpunosti živimo ove divne stvarnosti. I nakon što smo produbili konstituciju *Lumen gentium*, zamolimo Djevicu da nam isprosi taj dar: da u svima nama raste ljubav prema svetoj majci Crkvi. Tako neka bude!